

Bil. 7.

Lag den 18 juni 1949 (nr 345) om rätten till arbetstagarers uppfinningar.

1 §.

Denna lag avser här i riket patenterbara uppfinningar av arbetstagarer i allmän eller enskild tjänst.

Jsty ann. Ang. villkoren för erhållande av patent å nya uppfinningar, som avse alster eller förfaranden och kunna utnyttjas i industriell verksamhet, stadgas i Kungl. förordning den 16 maj 1884.

2 §.

Arbetstagarer har till sina uppfinningar samma rätt som andra uppfinnare, om ej annat följer av vad i denna lag sägs.

Vad sålunda och i övrigt i denna lag stadgas skall lända till efterrättelse, såvitt ej annat är uttryckligen överenskommet eller må anses framgå av anställningsförhållandet eller av eljest föreliggande omständigheter. Att i vissa fall villkor som upptagits i avtal rörande rätten till arbetstagarers uppfinning är utan verkan eller må jämkas, därom stadgas i 6 § första stycket, 7 § andra stycket och 9 §.

3 §.

Utgör forsknings- eller uppfinnarverksamhet arbetstagarers huvudsakliga arbetsuppgift och har en uppfinning tillkommit väsentligen såsom resultat av denna verksamhet, eller innefattar en uppfinning eljest lösningen av en i tjänsten förelagd, närmare angiven uppgift, äger arbetsgivaren, om uppfinningens utnyttjande faller inom hans verksamhetsområde, helt eller delvis inträda såsom arbetstagarers rättsinnehavare med avseende å uppfinningen.

År fråga om uppfinning vars utnyttjande faller inom arbetsgivarens verksamhetsområde men som tillkommit i annat samband med anställningen än i första stycket sägs, äger arbetsgivaren förvärva rätt att utan hinder från arbetstagarer utöva uppfinningen i sin verksamhet. Önskar arbetsgivaren i fråga om sådan uppfinning förvärva en mera omfattande rätt än nu sagts, har han företräde framför annan att överenskomma med arbetstagarer därom.

Beträffande uppfinning vars utnyttjande faller inom arbetsgivarens verksamhetsområde men som tillkommit utan samband med anställningen äger arbetsgivaren företräde framför annan att genom överenskommelse med arbetstagarer förvärva önskad rätt till uppfinningen.

4 §.

Gör arbetstagarer en uppfinning vars utnyttjande faller inom arbetsgivarens verksamhetsområde skall han utan dröjsmål lämna denne underrättelse därom.

5 §.

Vill arbetsgivare enligt 3 § första stycket eller andra stycket första punkten förvärva rätt till en uppfinning, skall det ske genom meddelande till arbetstagarer senast inom fyra månader från det arbetsgivaren enligt 4 § mottog underrättelse om uppfinningen. Arbetsgivaren äger ej heller under längre tid än nu sagts sådan företrädesrätt som avses i 3 §.

Innan tidsfristen gått till ända eller arbetsgivaren dessförinnan förklarar sig icke önska förvärva någon rätt till uppfinningen, äger arbetstagarer ej utan arbetsgivarens samtycke förfoga över uppfinningen eller yppa något angående densamma under sådana omständigheter att dess offentliggörande eller utnyttjande för annans räkning kan be-

faras. Arbetstagaren må dock, sedan underrättelse skett enligt 4 §, söka patent å uppfinningen här i riket; och åligger det honom i sådant fall att underrätta arbetsgivaren om ansökningen inom en vecka från det den ingavs till patentmyndigheten.

6 §.

Inträder arbetsgivare, enligt denna lag eller eljest, helt eller delvis såsom arbetstagarens rättsinnehavare med avseende å en av denne gjord uppfinning, skall arbetstagaren vara berättigad till skäligen ersättning; och skall vad nu sagts gälla ändå att annat må hava avtalats före uppfinningens tillkomst.

Vid ersättnings bestämmande skall särskild hänsyn tagas till uppfinningens värde och omfattningen av den rätt till uppfinningen som arbetsgivaren övertagit ävensom till den betydelse anställningen må hava haft för tillkomsten av uppfinningen. Föreligger sådant fall som sägs i 3 § första stycket skall, utöver skäligen gottgörelse för de kostnader arbetstagaren kan hava fått vidkännas för uppfinningen, ersättning utgå allenast i den mån värdet av den rätt till uppfinningen som arbetsgivaren övertagit överstiger vad som med hänsyn till arbetstagarens lön och övriga förmåner i tjänsten rimligen kunnat förutsättas.

7 §.

Sökes inom sex månader efter det arbetstagare slutat anställning som avses i denna lag patent å uppfinning, som gjorts av honom och vars utnyttjande faller inom den förutvarande arbetsgivarens verksamhetsområde, och äger uppfinningen samband med sådan forsknings- eller uppfinnarverksamhet som var uppfinnarens huvudsakliga uppgift i anställningen, eller innefattar uppfinningen eljest lösningen av en honom däri förelagd, närmare angiven uppgift, skall så anses som om uppfinningen gjorts under anställningen. Vad nu sagts skall dock icke gälla om uppfinnaren förmår göra sannolikt att uppfinningen tillkommit efter det anställningen upphörde.

Överenskommelse mellan arbetsgivare och arbetstagare, innefattande inskränkning i den senares rätt att förfoga över uppfinning som göres mer än ett år efter det anställningen upphört, skall vara utan verkan.

8 §.

Den som till följd av bestämmelserna i denna lag vinner kännedom om uppfinning må ej utnyttja vad han sålunda erfarit eller i oträngt mål yppa något därom.

9 §.

Är tillämpning av villkor, som upptagits i avtal rörande rätten till arbetstagares uppfinning, uppenbarligen stridande mot god sed eller eljest otillbörlig, må villkoret jämkas eller lämnas utan avseende.

10 §.

I fråga, som avser tillämpningen av denna lag, äger arbetsgivaren eller arbetstagaren och, därest tvisten härom hänskjutes till domstol, jämväl denna inhämta utlåtande från en särskild nämnd. Denna skall bestå av ordförande och sex ledamöter.

Kostnaderna för nämndens verksamhet bestridas av allmänna medel. Närmare föreskrifter angående verksamheten meddelas av Konungen.

Jsty ann. Instruktion för Statens nämnd för arbetstagares uppfinningar fastställd av K. Maj:t den 29 december 1949 (SFS 704).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1950. Lagen skall icke äga tillämpning å uppfinning som tillkommit före nämnda dag. Ej heller skola bestämmelserna i 7 § första stycket gälla med avseende å den som inom sex månader efter lagens ikraftträdande slutar anställning som avses i lagen.

I. Kungl. Maj:ts cirkulär angående begränsning av vikariatsförordnanden m. m.

Kungl. Maj:t har den 29 juni 1945 utfärdat följande cirkulär (SFS nr 518) till statsmyndigheterna angående begränsning av vikariatsförordnanden m. m.:

Det åligger statsmyndigheterna att begränsa meddelandet av vikariatsförordnanden, nyanställning av icke-ordinarie personal och anlitan- det av tillfällig arbetskraft till vad som erfordras för arbetets behöriga gång. Myndigheterna böra jämväl tillse, att stadgad arbetstid i full ut- sträckning utnyttjas och att anlitaandet av övertidstjänstgöring i möj- ligaste mån begränsas.

Vad i nästföregående stycke sägs om vikariatsförordnanden gäller även partiella ledigheter, som föranleda, att vikarier måste förordnas för fullgörande av vissa med tjänsterna förenade göromål. Om beslut, som inom allmänna civilförvaltningen meddelas angående sådan partiell ledighet, skall anmälan omedelbart göras hos finansdepartementet, var- vid skälen till beslutet skola angivas.

I samband härmed har Kungl. Maj:t funnit gott fästa vederbörande statsmyndigheters uppmärksamhet på följande uttalanden angående vikariatsförordnanden i 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till civilt avlöningsreglemente (SOU 1937:48). Kommittén framhöll, att avsikten med dess förslag angående vikariatsersättning icke vore, att vikarie skulle förordnas vid varje fall av semester eller tjänstledighet för ordinarie tjänsteman. Därest ordinarie tjänsteman åtnjöte ledighet under allenast en eller annan dag, syntes i åtskilliga fall, särskilt i vissa rent administrativa befattningar, honom åliggande göromål kunna utan större olägenhet uppskjutas; i en del dylika fall kunde mera löpande eller brådskande göromål uppdelas på andra befattningshavare i samma eller högre lönegrad utan att dessa senare behövde befrias från egna arbetsuppgifter. För nu antydda fall syntes särskild vikarie icke behöva förordnas och följaktligen ej heller vikariatsersättning utbetalas. Vad nu sagts syntes för övrigt, där så kunde ske utan hinder för arbetets jämna gång, böra iakttagas även vid ledigheter av längre varaktighet än allenast några dagar. Särskilt syntes det angeläget, att statens kost- nader för semesterledigheter icke onödigtvis ökades genom förordnande av vikarie i fall, då göromålen kunde anstå under tjänst innehavarens ledighet. En förutsättning för meddelande av vikariatsförordnande å högre befattning borde sålunda enligt kommitténs mening vara, att hän- synen till arbetets behöriga gång krävde, att ersättaren övertog sam- tliga eller den huvudsakligaste delen av de med den högre befattningen förenade göromålen och för detta ändamål måste väsentligen befrias från skötseln av arbetsuppgifterna i den egna tjänsten. Huruvida ett vikariatsförordnande eller ett förordnande att eljest bestrida med högre befattning förenade göromål meddelats genom skriftligen avfattat be- slut eller genom muntligt uppdrag eller order av vederbörande befäl i förening med anteckning i liggare el. dyl., borde enligt kommitténs me- ning icke öva inverkan på rätten till vikariatsersättning.

I anslutning till förestående vill järnvägsstyrelsen, särskilt vad angår vikariatsförordnanden, framhålla vikten av, att sådana under tider av högtrafik meddelade särskilda förordnanden, som avse bestridande av

göromål, som eljest ankomma på tjänsteman i högre lönegrad, avvecklas, så snart en vikande trafik eller eljest förändrade förhållanden inträda. Det åligger vederbörande befäl att noga aktgiva på utvecklingen och tillse, att sådana förordnanden upphöra, så snart arbetsuppgifternas omfattning ger anledning därtill.

I den mån trafikminskning inträder, skola olika tjänsteställens arbetsordningar — såväl inom styrelsen som vid linjen — omarbetas på sådant sätt, att arbetsuppgifter, som kvalificera för viss högre befattning men som under exceptionella förhållanden varit uppdelade på två eller flera tjänstemän, sammanföras på minsta möjliga antal tjänstemän i de befordrade grader, som enligt gällande normer böra utföra samma uppgifter. Detta skall ske, även om härigenom ett överskott på tjänstehavare i befordrad ställning skulle uppstå.

Bilaga 8.

II. Normer att tjäna till ledning vid den prövning, som enligt str 4 art. 55, p. 2 och 5 skall företagas rörande den omfattning, i vilken vikariatsförordnanden må meddelas vid viss befattningshavares frånvaro från tjänsten på grund av semester, tjänstledighet eller tjänsteresa utanför arbetsområdet eller på grund av vikariat i högre befattning.

Där förhållandena i visst fall äro sådana, att dessa normer icke lämpligen kunna tillämpas eller icke giva tillräcklig vägledning, skall prövning av behovet av visst förordnande ske i den ordning str 4, art. 55—56 föreskriver. Sådan prövning skall dessutom alltid ske för utronande av huruvida utförandet av de göromål, som ankomma på den högre befattningen, kan uppskjutas eller uppdelas på andra befattningshavare i samma eller högre lönegrad.

I de fall, då här nedan »Fff» är angivet, bör om möjligt redan i förväg prövas, huruvida å turlistan kan angivas, att viss tjänstgöringstur skall vid frånvaro upprätthållas å förordnande.

Distriktskanslierna.

	Vardagar	Sön- och helgdagar ¹⁾
Fti.....	Fff Fvv 6 d. då dc-befen uppehålls	Enär söndagstjg i regel icke förekommer på dkl, skall vikariatsförordnande endast lämnas för sådan soh, som ligger mellan vardagar, för vilka vikariatsersättning utgår.
Bra å allm. avdelningen	Fvf 3 d.	
Fbh	Fvf	
Bh å dk	Fvf	
Kns å diarjet.....	Fvf	
Övriga tjänstemän	Fff	

Sektionsledningsexpeditionerna.

<i>Baningenjörsexpeditioner.</i>		
Bsf	Fvf, dock ej vid tjänsteresa inom sektionen	Förordnande meddelas icke vid frisöndag. Se dock anm. till art. 55: 2.
Iö i lgd Ca 27		
» » » Ca 23 och Ca 25	Fff	
Bh.....	Fvf 3 d. ²⁾	
Ks	Fvf 3 d. ³⁾	
Rit	Fff	
Fknt	Fvf 3 d. ²⁾	
Knt, på exp. där fknt ej finnes	Fvv 3 d.	
	Fvf 3 d. ²⁾	
Knt, i övriga fall.....	Fff	
Knv	Fff	

Maskiningenjörsexpeditioner.

Msf	Fvf, dock ej vid tjänsteresa inom sektionen	D:o.
-----------	---	------

¹⁾ För befattning med Fff för vardag, skall Fff gälla jämväl för sön- och helgdag.

²⁾ Vid förfall, påkommet under pågående avlöningsarbete, bör vikariatsförordnande efter prövning kunna lämnas redan fr. o. m. första dagen av bortovaron.

³⁾ Jämför dock styrelsens skrivelse den ²⁴/₄ 1946, dnr Dbr 983/46.

	Vardagar	Sön- och helgdagar ¹⁾
Iö	Fff	} Förordnande meddelas icke vid frisdag. Se dock anm. till art. 55: 2.
Fbh	Fvf 3 d.	
Bh	Fvf 3 d. ⁴⁾	
Lokm	Fff	
Ks, på exp. där bh ej finnes	Fvf 3 d. ⁴⁾	
Ks, i övriga fall	Fff ⁴⁾	
Fknt	Fvf 3 d. ²⁾	
Knt	Fff	

Trafikinspektörsexpeditioner.

Tsf	} Fvf, dock ej vid tjänsteresa inom sektionen	} D:o.	
Bra			Fvf
Fsts			Fvv 3 d.
Sts			Fvf
Fknt			Fff
Knt			Fvf 3 d.
Knb			Fff

Banavdelningen.

Öbm } Fbm } Bm } Bfm }	såsom föreståndare för ban- mästaravdelning	Fvf	} Då öbm alternerar med bm eller bfm, upptages å turlistan en bm-tur. För ibm- och bm-avdelningar upptages å soh-turlistan en bfm-tur.
Bm } Bfm } Bb } Bm } Bfm }	såsom närmaste män till/ bm-avdelningsföreståndare	Fvf 3 d. Fvv 3 d.	
Bb } Knt } Bb }	vid tjug som ledare för arbetslag	Fvf ³⁾	D:o.
Knt } Bb }	vid tjug å öbm-expedition...	Fff (under avlösnings- period Fvf)	D:o.
Ledm } Ledfm } Frpr } Rpr }	såsom föreståndare för om- formar- eller transforma- torstation eller för under- hållssträcka vid elektro- driften eller vid signal- och telefontavdelningarna	Fvf	} Då ledm och frpr alternera upptages å turlistan en frpr-tur. Söndagstjänsten för ledfm och frpr såsom sträckföreståndare anges å turlistan som rpr- eller bb-tur, beroende på vilken av dessa grader som innehaves av närmaste mannen. År rpr sträckföreståndare upptages bb- eller bv-tur. } Förordnande meddelas icke vid frisdag. Se dock anm. till art. 55: 2.
Frpr } Rpr }	såsom närmaste män till/ sistnämnda föreståndare...	Fvf 3 d.) Fvv 3 d.)	
Ledm } Frpr } Rpr } Bb }	vid tjug antingen som biträ- dande arbetsledare eller som arbetsbiträden under nyssnämnda föreståndare eller som arbetsledare i banavd. tillhörande rep- verkstad eller som special- arbetare	Fff i den mån fullt utbildad ersättnare finnes och i den mån de med den högre bef. en för- enade arbetsupp- gifterna icke tåla uppskov	

¹⁾ För befattning med Fff för vardag, skall Fff gälla jämväl för sön- och helgdag.

²⁾ Vid förfall, påkommet under pågående avlösningsarbete, bör vikariatsförordnande efter prövning kunna lämnas redan fr. o. m. första dagen av bortovaron.

³⁾ Vid vikariat för bm, vilken tjänstgör som ledare för arbetslag, skall vikariatsförordnande för denne endast avse bfm-befattning.

⁴⁾ Jämför dock styrelsens skrivelse den 21/6 1946, dnr Dbr 983/46.

⁵⁾ Gäller endast för personalen vid ledningsavdelningen.

Banavdelningen (forts.).

	Vardagar	Sön- och helgdagar ¹⁾
Ftrm.....	Fff	
Trm.....	Fff	
Bb med tjug såsom dressinförare.....	Fvf under dag, då körning förekommer	= vardag.
Bb med tjug vid större, rörlig bro ...	Fvf	Fvf
Bb med tjug såsom sträckvakt.....	Fvf	Fvf

Maskinavdelningen.

Stationär personal.

Iö i lgd Ca 27 som lokstations- resp. vagnstationsföreståndare	Fvf
Iö i lgd Ca 23 vid Hglö	Fff
» » » Ca 25 } såsom lokstations- föreståndare	Fvf
Lokm	Fvf
Vm i lgd Ca 16 }	Fvf
Ks.....	Fvf
Vstm.....	Fvf
Vm i lgd Ca 19	Fvf
Fdm	Fvf
Mst	Fvf
m i lgd Ca 16	Fvf
Vstfm på driftverkstad, där vstm finnes	Fff
Vstfm på driftverkstad, där vstm icke finnes	Fvf
Fknt på större lokstfx	Fvf
Knt på sådan lokmx och vmx, där fknt ej finnes, men där exp-tjänsten kräver kontorist och expediti- vakt	Fvf
Knt på annan sådan exp., större eller mindre än de nämnda	Fff
Slfm	Fvf
Vfm	Fvf
Fdfm som förrädsföreståndare.....	Fvf
» » där fdm finnes	Fff
Frpr som lagbas	Fvf
» » specialarbetare	Fvf ²⁾
Rpr som lagbas	Fvf
» i övrigt	Fff ²⁾
Mb som arbetsledare inom ställtjänst	Fvf
» » arbetande bas i stall- eller vagn-tjänst	Fvf
Mb för pannspolning m. m.....	Fff
» » övervakning av loks in- och utväxling m. m.	Fvf
Mb som ansvarar för bromsprovning av tåg	Fvf
Mb som bas i lag för vagnstädning och bäddning.....	Fvf
Mb som linneförvarare	Fvf
» » ansvarar för tågskyltning	Fvf
» för skötsel av ångcentral	Fff
» » » tvättmaskiner ..	Fvf
» i annan tjänst	Fff

Tågpersonal.

Fvf

Fvf.

¹⁾ För befattning med Fff för vardag skall Fff gälla jämväl för sön- och helgdag.

²⁾ Dock endast under förutsättning, att på befattningshavaren ankommande göromål ej kunna anstå och att arbetena i förekommande fall helt och hållet övertagas av annan i samma fack fullt utbildad befattningshavare.

För iö i 27 eller 25 lgd, vstm, ks, fdm, vstfm, fknt, knt och fdfm meddelas icke förordnande vid frisdag. Se dock anm. till art. 55: 2.

I övrigt skall för vikariats-tjug å frisdagar gälla följande:

Lokstf: tjug-tur, i vilken lokm och knt alternera, anges på turlistan som knt-tur. På större lokstation, även sådan med iö som föreståndare, upptages lokm-tur (20 lgd).

Vm i Ca 19: tur, i vilken vm och knt alternera, upptages som knt-tur.

Vm i Ca 16: tur, i vilken vm och vfm alternera, upptages som vfm-tur. Om stk alternerar, upptages stk-tur.

Vstm: tur, i vilken vstfm alternerar, upptages såsom vstfm-tur.

Frpr: tur, i vilken frpr och rpr alternera, upptages som rpr-tur.

Slfm: på lokstation, som förestås av lägst lokm i 22 lgd, upptages slfm-tur. På övriga stationer upptages rpr-, mb- eller stk-tur, beroende på från vilken av dessa kategorier den som alternerar med slfm i soh-tjänst, brukar tagas.

Vfm: på stationer med större personvagnsrörelse (i regel de platser, på vilka lokstation med lägst lokm finnes) upptages vfm-tur. I övriga fall rpr-, mb- eller stk-tur, beroende på från vilken av dessa kategorier, den som alternerar med vfm i soh-tjänsten, brukar tagas.

Rpr: tur, i vilken rpr alternerar med stk, upptages som stk-tur.

Mb: på lokst, som förestås av lägst lokm i 20 lgd, upptages mb-tur. På övriga stationer stk-tur.

Trafikavdelningen.

Vardagar

Sön- och helgdagar ¹⁾

Stationär personal.

Stationsföreståndare, trafikplatsföreståndare, föreståndare för expeditionsställe samt för större gods- och rangerbangård	Fvf
Xf	Fvf
Uins	Fvf
Fsts å stins-, biljett-, gods- och vagn-expedition samt rangerbangård ..	Fvf
Fsts i annan tjänst	Fff
Sts, som förestår biljett- eller gods-exp.	Fvf
Sts i annan tjänst	Fff
Kns, som förestår telefonväxel eller telefonexpedition eller som tjänstgör å resebyrå	Fvf
Bgm	Fvf
Vm i lgd Ca 16	Fff
Fknt å stins-, telefon-, upplysnings-, biljett-, vagn- och godsexp. samt såsom radiotelegrafist	Fvf
Fknt i annan tjänst	Fff
Knt som tågklarare eller tågvaktsamt å tåg-, telefon-, upplysnings-, biljett-, gods- och vagnexp. och som närmaste man till stationsföreståndare	Fvf ²⁾

De tåg-turer, i vilka ordinarie föreståndaren alternerar, anges på tur-listorna för soh på följande sätt:
 på uins-station och station av klass 1 A som uins-tur om uins finnes, eljest som fsts-tur,
 på station av klass 1 B som fsts-tur, på stationer av klasserna 2 och 3 som sts-tur, därest sts eller fsts finnes, eljest som knt-tur,
 på stationer av klasserna 4 och 5 som knt-tur, därest knt finnes, eljest som tb-tur,
 på stationer av klasserna 6 och 7 som knt-tur, därest knt finnes, och som tb-tur, därest tb finnes, eljest som stk-tur,
 (Därest stk insättes som tredje alternerande tjänsteman för beredande av tätare helgdagsledning, skall detta icke medföra vikariatsförordnande för honom som tb. Anteckning härom skall göras å tur-listan.)
 på trafikplats: som stk.
 Tåg-tur, i vilken xf alternerar soh, skall anses som fsts-tur, eller, om fsts ej finnes, som sts-tur.
 Behovet prövas från fall till fall.
 Tåg-tur i vilken fsts, som förestår biljett- eller godsexp., alternerar soh, anses, om sts finnes, som sts-tur, eljest som fknt-tur resp., om fknt ej finnes, som knt tur.
 Där sts under soh alternerar med fknt eller knt, bör tur-listan för soh upptaga den av dessa båda bef., med vilken alterneringen sker.
 Behovet prövas från fall till fall.
 Behovet av bgm-turer under soh prövas från fall till fall, särskilt vad magasin-tjänsten beträffar.
 Å upplysnings- och godsexpediton upptagas de turer, i vilka fknt soh alternerar med knt, som knt-turer. Likaså å biljettexpedition med undantag av sådan större exp., som förestås av expeditionsföreståndare.
 Behovet prövas från fall till fall.

¹⁾ För befattning med Fff för vardag skall Fff gälla jämväl för sön- och helgdag.
²⁾ Då knt såsom stfs närmaste man tjänstgör i alternerande turer med tb eller stk, må dock i förordnande utfärdas endast å tb-befattning, såvida icke förordnandet omfattar mer än 3 dagar i följd.

Trafikavdelningen (forts.).

	Vardagar	Sön- och helgdagar ¹⁾
Knt i annan tjänst	Fff	Stfm-turer upptagas soh för: resgodsmagasinstjänst, ställverkstjänst samt växlingstjänst i växlingslag om mer än tre man (om laget utgöres av högst tre man, upptages tb-tur för växlingsledaren). I övrigt prövas behovet från fall till fall.
Stfm	Fvf	
Vfm	Fvf	Behovet prövas från fall till fall.
Fpv	Fvf	
Knb som tågledar- och vagnfördelarbiträde samt å resebyrå och å godsexp.	Fvf	
Tb som närmaste man till stationsmästare ²⁾	Fvf	
Tb som tågklarare eller tågvakt... » på omlastningsexpedition		
» i magasinistjänst		
» » kajtjänst		
» som vagnupptagare		
» » lokomotorförare		
» » lastbilsförare		
» i växlingstjänst		
» » ställverkstjänst		
» » spärrvaktstjänst		
» som linneförvarare	Behovet prövas från fall till fall. Detta gäller särskilt omlastningsexp., magasinistjänst, kajtjänst, lokomotor- och lastbilsförartjänst samt underhåll av ackumulatorfordon.	
» » bas för vagnstädningspersonal		
» för underhåll av ackumulatorfordon		
Tågpersonal.	Fvf	Fvf.

Förrådsavdelningen.

Fdint	Fvf, dock ej vid tjänsteresa inom tjänstgöringsområdet	Enär söndagstjänstgöring i regel icke förekommer vid förrådsavdelningen, skall vikariatsförordnande endast lämnas för sådan soh, som ligger mellan vardagar, för vilka vikariatsersättning utgår.
Bra å fdintk	Fvf	
Bra } med tjänstgöring som lager- Fbh } föreståndare	Fvv 3 d.	
Bh } Bh }	Fvf	
Bh (inventeringar)	Fvv 3 d.	
Bh (upphandlingar)	Fvf 3 d. ³⁾ Fvv 3 d. ³⁾	
Ks	Fvf 3 d.	
Fknt	Fvf 3 d.	
Fdm	Fvf	
Knt	Fff	
Fdfm	Fvf	
Mb	Fvf	
Tb i expeditionstjänst	Fff	
» » övrig tjänst	Fvf	

¹⁾ För befattning med Fff för vardag, skall Fff gälla jämväl för sön- och helgdag.

²⁾ Därest tb såsom stf:s närmaste man har alternerande turer med stk, utfärdas dock icke något förordnande, såvida icke bortovaren omfattar mer än 3 dagar i följd.

³⁾ I det fall att vikarien utför inventering av förlagsmateriel å bansektion, meddelas förordnande även för kortare tid.

Huvudverkstäderna.

Vardagar

Sön- och helgdagar

Vstf	Fvf
Viö Ör och Tb	Fff
Iö som förestår underordnad verkstad (utom Tb) eller verkstadsavdelning	Fvf
Iö i annan verkstadstjänst	Fff
Bra	} som kontorsföreståndare Fvf
Fbh	
Bh	
Bh i annan tjänst	Fff
Ks	Fff
Iö	} å ritkontor Fff
Rit	
Kp	
Vstm	Fvf
Fdm	Fvf
Mst	Fvf
Vstfm	Fvf
Fknt	Fff
Frpr	Fvf
Knt	Fff
Fdfm	Fvf
Rpr	Fvf
Mb	Fvf
Pv	Fvf
Tb i förråd	Fvf

Enär söndagstjänstgöring i regel icke förekommer vid verkstäderna, skall vikariatsförordnande endast lämnas för sådan soh, som ligger mellan vardagar, för vilka vikariatsersättning utgår.

Bil. 9.

Anvisningar till de fr. o. m. den 1 januari 1949 gällande bestämmelserna i art. 46 i särtryck 4 om tjänståldersberäkning.

Enligt vedertagna normer för tillsättning av befattning i statens tjänst skall *i första hand skickligheten* för den sökta tjänsten och *i andra hand tjänståldern* ligga till grund för den utnämmande myndighetens beslut. Samma grunder skola tillämpas vid meddelande av förordnande.

Vid bedömande av *skickligheten* hos olika sökande bör största hänsyn tagas till vederbörandes personliga *lämplighet* för den ifrågavarande tjänsten, ådagalagd företrädesvis under arbete inom området för nämnda tjänst eller med denna till uppgiften besläktade befattningar. Vidare bör avseende fästas vid förmansgenskaper, språkkunskaper o. dyl., allt i den mån sådana särskilda kvalifikationer äro av betydelse för den tjänst, som skall bestridas.

Befinnes, sedan hänsyn tagits till ovannämnda och andra möjliga på skickligheten inverkan faktorer, att två eller flera sökande äro likvärdiga ifråga om skickligheten, blir såsom ovan nämnts *tjänståldern* utslagsgivande för bestämmande av de sökandes placering.

Enligt senast gällande bestämmelser har tjänståldern angivits med det s. k. tjänstålderstalet, vilket omspant vederbörandes hela tjänstetid vid statens järnvägar och vid enskild järnväg, med vilken han eventuellt övergått till statens järnvägar, ävensom efter särskild prövning tid vid EJ i andra fall.

De nya föreskrifterna äro såtillvida förenklade, att de anknyta till vissa tjänstedata, som under olika betingelser få tjäna som grund för en jämförelse av befattningshavarnas tjänstålder. Föreskrifterna hava utformats efter överläggningar mellan järnvägsstyrelsen och respektive personalförbunds styrelser och äro i huvudsak av följande innebörd.

Anställningsdatum — verkligt eller beräknat enligt avd. A i art. 46 — är grundläggande för bestämmande av tjänståldern för samtliga befattningshavare, oavsett tjänstegraden, intill dess vederbörande genomgått kurs, som enligt str 9 är obligatorisk för befördran till viss befattning, eller, där kursutbildning icke är föreskriven, erhållit befördran till tjänst i lägst lönegrad Ce/Ca 11 eller till maskinbiträde i åkande tjänst vid smalspårslinjer (Ca 10).

Då tjänstehavare första gången föreslås till deltagande i dylik kurs eller uttages till utbildning inom viss tjänstegren, som syftar till att göra honom bättre skickad att tillgodogöra sig kursundervisning, sker detta alltså efter anställningsdatum, där ej särskilt påtaglig skillnad i olika kursaspiranters skicklighet eller lämplighet motivera en annan ordning. Det torde vid dylik uttagning få anses självklart, att ingen förordas till genomgående av kurs, som ej äger på tidigare utbildning och tjänstgöring grundade förutsättningar att nöjaktigt tillägna sig de kunskaper, kursen ifråga avser att meddela. Den som i detta avseende icke anses hålla måttet, bör givetvis få vänta för att eventuellt vid senare kurstillfälle kunna accepteras som mogen och lämplig för kurs.

För den, som fullständigt och med godkänt resultat genomgått obligatorisk utbildningskurs, skall *kursdatum* — enligt avd. B i art. 46 — gälla som underlag för tjänstaldersjämförelse, intill dess befattningshavaren, i förekommande fall efter viss tids praktik enligt bestämmelserna i str 9, vunnit befordran till den befattning — e. o. eller ordinarie — för vilken han genomgått kurs. Samma gäller vid meddelande av förordnande å dylik tjänst. Den tjänstetid, som ligger mellan anställningsdatum och kursdatum, har därvid ansetts kunna lämnas ur räkningen utom för det fall, att två eller flera sökande hava samma kursdatum, då anställningsdatum får fälla utslaget ifråga om deras inbördes placering i tjänstaldershänseende. Bemärkas bör, att då kurs omfattar såväl teoretisk som praktisk utbildning, vederbörande icke får kursdatum, förrän han genomgått båda dessa grenar av utbildningen, men att kursdatum då fixeras till dagen för den teoretiska kursens slut (jfr dock art. 46:7, anm. 1). I fråga om korrespondenskurs, där deltagarna examineras i ett sammanhang men å olika dagar och platser, skall det datum, då styrelsen meddelat resultatet av slutprovet, gälla som kursdatum för samtliga godkända deltagare.

Ehuru av bestämmelserna sålunda framgår, att kursdatum icke fastställs, förrän fullständig obligatorisk kursutbildning erhållits — sålunda även den praktiska utbildningen — bör dock datum för godkännande i den teoretiska delen av kursen vara bestämmande vid inbeordring till praktisk utbildning, där ej särskilda svårigheter för en sådan ordning möta. Om exempelvis reparatörsrekryt A har tidigare anställningsdatum än B men genomgått den teoretiska kursen vid en senare tidpunkt än denne, bör B beredas möjlighet fullfölja sin praktiska utbildning före A. Om så ej sker kan inträffa, att A får tillämpa kursdatum före B och kommer att gå före denne vid turtilldelning o. s. v., intill dess B fullgjort sin utbildning. Eftersom B då får tidigare kursdatum än A, får A träda tillbaka för B. En dylik omkastning i den inbördes ordningsföljden bör i möjligaste mån undvikas.

Uttagning av personal till konduktörskurs torde i allmänhet böra ske i den ordning, i vilken de sökande uttagits till konduktörstjänst enligt art. 46:7, anm. 3, d. v. s. efter datum för godkänd förprovning.

Sedan en befattningshavare erhållit befordran — med eller utan kurs — till tjänst i lägst lönegrad Ce/Ca 11 eller till maskinbiträde i åkande tjänst vid smalspårslinjer, blir *befordringsdatum* för den senast erhållna befattningen bestämmande för hans tjänstaldersplacering. Hava två eller flera sökande samma befordringsdatum i innehavande eller likvärdig befattning, ordnas de efter tidigare befordringsdatum, i den mån de haft sådant, därefter efter kursdatum eller, då även detta är lika eller saknas, efter anställningsdatum. Den, som har kursdatum, går före den, som saknar kurs. Det torde observeras, att den, som befordras till högst lönegrad Ce/Ca 10 — med det undantag som ovan nämnts — exempelvis en stationskarl, som blir trafikbiträde, icke erhåller befordringsdatum och följaktligen, då han senare söker befordran, placeras efter kursdatum eller, om han icke genomgått kurs, efter anställningsdatum.

Med hänsyn till att det praktiskt taget är omöjligt att på ett förberedande stadium, när sökandeförteckning upprättas, placera de sökande i ordning efter deras skicklighet, uppföras de å dylik förteckning i ordning efter innehavande eller likvärdig befattning och inom denna efter senaste befordringsdatum, ev. tidigare befordringsdatum, kursdatum och/eller anställningsdatum. Vid samma anställningsdatum är födelse datum utslagsgivande för ordningsföljden i tjänstaldershänseende. I den mån det betingas av övergångsbestämmelse I i art. 46, upptages å

förteckningen även det tjänstålderstal, i förekommande fall reducerat enligt bil. 2 till särtryck 4, vilket gällde den 31 december 1948 och var till hänsyn må tagas, intill dess vederbörande den 1 januari 1949 eller senare får kursdatum, befordringsdatum eller nytt befordringsdatum.

För befattningshavare, som övergått till statens järnvägar i samband med enskild järnvägs förstatligande och därvid inplacerats i lönegrad Ce/Ca 11 (Ca 10 för vissa maskinbiträden) eller högre lönegrad, skall, med beaktande dock av vad i nästföljande stycke sägs, som befordringsdatum vid övergången tillämpas datum för tillträdande av den nya tjänsten vid SJ eller, om befattningshavaren omedelbart dessförinnan vid EJ innehaft likvärdig eller högre befattning, datum för tillträdande av sådan tjänst. Vid fall av samma befordringsdatum för två eller flera tjänstemän tillämpas föreskrifterna i art. 46: 10. — Om exempelvis en tjänsteman, född den $\frac{5}{6}$ 1901 och anställd vid EJ som ex kb $\frac{12}{7}$ 1921, kb $\frac{1}{4}$ 1925, knt (= Ca 12) $\frac{1}{4}$ 1930 och fknt (= Ca 14) $\frac{1}{7}$ 1936, övergått till SJ den $\frac{1}{7}$ 1948 och därvid inplacerats som kontorist i Ca 13, blir den $\frac{1}{7}$ 1936 hans befordringsdatum i sistnämnda befattning. Skall han skiljas från annan befattningshavare med samma befordringsdatum, har man att gå till eventuellt tidigare befordringsdatum, här som kontorist i Ca 12, vilket datum han enligt bil. 2: III dock kan få först efter 8 anställningsår, d. v. s. den $\frac{1}{8}$ 1929 (kontorsbiträdestjänsten motsvarar i detta fall tjänst i Ca 12). Hade tjänstemannen i fråga icke vid EJ fått befordran till fknt utan övergått från kontoristbefattning, hade den $\frac{1}{7}$ 1948 blivit hans befordringsdatum som kontorist i Ca 13. Har en tjänsteman vid EJ varit konduktör eller kontorist omedelbart före övergången men enligt inplaceringsbestämmelserna blivit trafikbiträde vid SJ, erhåller han icke befordringsdatum, eftersom han ej placerats högre än i Ca 10, utan inordnas efter anställningsdatum, såvida han icke vid EJ genomgått utbildningskurs, som av järnvägsstyrelsen godtagits som jämställd med motsvarande kurs enligt str 9. I sådant fall äger han rätt att i första hand bliva placerad efter kursdatum, d. v. s. datum för slutgiltigt godkännande i kursen. I detta sammanhang må påpekas, att tillgodoräkande av tid vid EJ i andra fall än då vederbörande med dylik järnväg övergått till SJ (art. 46 mom. 3) endast medges för justering av anställningsdatum.

Den enligt tidigare bestämmelser i bil. 2 till särtryck 4 för vissa fall tillämpade reduceringen av tjänståldern för övertagen personal skall fortfarande tillämpas för de befattningar och i den utsträckning, som framgår av tabellen i nya avd. III i bil. 2. För härav berörd personal fastställs ett s. k. reglerat befordringsdatum angivande när vederbörande *tidigast* skulle hava erhållit sin befattning, om han hela tiden varit i SJ tjänst. Sålunda skall t. ex. befordran till lokeldare anses hava inträffat *tidigast* efter 7 års anställning för den, som övergått till SJ år 1948. En tjänsteman, som anställts vid EJ exempelvis den $\frac{1}{7}$ 1943, befordrats till lokeldare $\frac{1}{4}$ 1948 och övergått till SJ i samma befattning $\frac{1}{7}$ 1948, får, intill dess han befordrats till lokförare, två befordringsdata — verkligt $\frac{1}{4}$ 1948 och reglerat $\frac{1}{7}$ 1950. I sökandeförteckning placeras han efter sistnämnda datum, som alltså lägges till grund för tjänståldersjämförelsen, medan hans verkliga befordringsdatum anges inom parentes ovanför reglerat datum.

I anslutning till förestående allmänna synpunkter i fråga om de olika faktorer, som böra tagas i betraktande vid uttagning till undervisningskurser eller vid tillsättning av lediga förordnanden och befattningar, böra följande särskilda anvisningar jämväl beaktas.

För sådana speciella grupper som exempelvis rälsbussförare och reparatörer, för vilka såsom villkor för befordran gäller, att de utöver den fastställda kursutbildningen skola hava fullgjort praktisk tjänstgöring inom ifrågavarande fack under viss minimitid, behöver som regel bestämmandet av ordningsföljden icke bereda några större svårigheter. Då för befordran till reparatör erfordras 3 års kvalificerad praktik, bör man alltså — därest icke särskilda skäl, såsom avgjort större lämplighet hos viss sökande e. d., föranleda ett frångående av denna regel — låta samtliga, som fullgjort nämnda praktik, inordnas efter kurs- resp. anställningsdatum. I allmänhet torde endast i undantagsfall vara påkallat att taga hänsyn till tjänst, som fullgjorts utöver minimitiden.

Beträffande sådana befattningar, för vilka som befordringsvillkor icke stipulerats viss tids tjänstgöring inom området för den lediga tjänsten, bör i varje särskilt fall prövas, i vad mån särskilda faktorer måste tillmätas avgörande betydelse vid tjänstens tillsättande. Om ett antal kontoristbildade stationskarlar med samma kursdatum anmäla sig som sökande till kontoristbefattning på en station, där arbetet kommer att omfatta tågklarerartjänst och därmed förenade göromål och samtliga sökande fullgjort sådan blandad tjänst i den utsträckning, att de kunna anses lika skickliga för befattningen, bör anställningsdatum vara utslagsgivande. Om den lediga befattningen däremot till huvudsaklig del kan sägas vara specialbetonad — exempelvis för avlöningsärenden — bör sökande, som fullgjort lång praktik i den ifrågavarande tjänsten och är fullt kompetent att sköta befattningen, givas företräde framför sökande, som uteslutande sysslat med helt andra arbetsuppgifter eller endast en kortare tid deltagit i avlöningsarbetet, även om sistnämnda sökande har tidigare kurs- resp. anställningsdatum.

I regel bör icke alltför stor vikt läggas vid förekomsten av vikariatsförordnanden, enär placeringsorten i många fall kan gynna den ene tjänstemannen mer än den andre i detta hänseende. Å andra sidan kan man icke alltid bortse från fullgjord tjänst i högre befattning. Den, som uppehållit tjänsten viss tid, torde i många fall vara bättre skickad för befattningen än den, som icke haft tillfälle bestrida dylik eller likartad tjänst. Härvidlag bör dock i stort sett gälla vad i det föregående sagts om befattningar, för vilka kräves viss kvalificerad praktik inom facket. Om det sålunda i ett visst fall kan fastslås, att 6 månaders tjänstgöring i den högre befattningen under förhållandevis långa perioder är nog för att uppnå erforderliga kvalifikationer för tjänstens bestridande på ett tillfredsställande sätt, bör därför den, som kan uppvisa längre tids tjänst i befattningen, icke av denna anledning givas företräde framför annan, lika skicklig sökande med tidigare kurs- resp. anställningsdatum.

Som allmän regel bör gälla, att ju större krav en befattning ställer på vederbörandes rent personliga egenskaper, lämplighet för befälsföring o. d., desto större uppmärksamhet måste ägnas åt dessa faktorer. Först då sådana förutsättningar, som måste tillmätas avgörande betydelse, kunna anses likvärdiga beträffande sökandena, böra befordrings-, kurs- och anställningsdata vara utslagsgivande.

Anvisningar för ifyllande av fastställda blanketter för beräkning av gottgörelse för övertidstjänstgöring.

A. Beräkning och utjämning av bufferttid för personal tjänstgörande enligt fast turlista (bl. 3 E och 3 F).

1. För uträkning av den övertid, för vilken gottgörelse skall utgå — i form av kompensationsledighet eller övertidsersättning — måste först fastställas den tid utöver gällande turlisttid, som skall fullgöras, innan övertid uppkommer. Denna tid benämnes *bufferttid* eller, om semester eller annan tjänstledighet förekommit under månaden, *reducerad bufferttid*. Bufferttiden utgör skillnaden mellan den fastställda normaltiden för 30 dagar och turlisttiden för samma tid. Den reducerade bufferttiden uträknas på så sätt, att bufferttiden minskas för varje dag, varunder semester eller tjänstledighet för sjukdom eller av annan anledning åtnjutits, med det antal minuter, som erhålles genom att fördubbla det i bufferttiden ingående timtalet.

Ex. Om normaltiden för 30 dagar fastställts till 204 tim och turlisttiden utgör 194 tim 56 min för samma tid, blir bufferttiden 204 tim — 194 tim 56 min = 9 tim 4 min.

Har tjänstehavaren haft 7 dagar ledighet under månaden, reduceras denna bufferttid genom att för varje ledighetsdag frånräkna $2 \times 9 = 18$ min eller för 7 dagar $7 \times 18 = 126$ min = 2 tim 6 min. Den reducerade bufferttiden blir 9 tim 4 min — 2 tim 6 min = 6 tim 58 min.

Om hel tjänstgöringstur bortfallit, ex. genom att i turen ingående tåg inställts, skall bufferttiden för månaden ökas med det antal timmar, som den inställda turen omfattat.

Därest tjänstehavare under en och samma kalendermånad fullgjort tjänst enligt turlistor med olika normal- resp. turlisttid, tillämpas under hela månaden den tid, som för honom varit gällande under den övervägande delen av månaden. Vid lika antal dagsverken tillämpas den lägsta av ifrågavarande normaltider och motsvarande turlisttid.

2. Förlängd tjänstgöringstid upptages för varje kalenderdygn, under vilket den verkliga tjänstgöringstiden med minst 15 min överstigit den å turlistan bestämda.

3. I kol. 5 å resp. övertidsblankett utföras de i kol. 4 angivna verkliga tjänstgöringstiderna efter avrundning på så sätt, att del av timme uppgående till minst 15 min upptages som halv timme, under det att mindre del bortfaller, och del uppgående till minst 45 min upptages som hel timme, allt intill dess summan av dessa tider uppnått bufferttiden, i förekommande fall den reducerade bufferttiden (jfr dock punkt 4 nedan). All därefter förekommande tid i kol. 4 utföres såsom övertid enligt reglerna i B I: 1.

4. Om bufferttid ej förekommer, vilket är fallet, då normaltid och turlisttid äro lika, utföres förlängd tjänstgöringstid enligt kol. 4 direkt i kol. 6 med iakttagande av nyssnämnda regler i B I: 1. Likaså skall tjänstgöring å F-dag (frisöndag eller med F betecknad vardag) alltid utföras i kol. 6.

B. Beräkning av övertid och gottgörelse för densamma.

I. För personal å fast turlista (bl. 3 E och 3 F).

1. Förlängd tjänstgöringstid, infallande efter det bufferttiden resp. den reducerade bufferttiden fullgjorts, skall, om den uppgått till minst 30 min *i följd*, eller då förlängd tjänstgöringstid uppkommit under skilda perioder av ett och samma kalenderdygn samt en av dessa perioder uppgår till minst 30 min, upptagas (utan avrundning) såsom övertid i kol. 6, varvid enkel övertid införes i kol. 6 a och kvalificerad övertid i kol. 6 b. Vid månadens slut nedsummeras tiderna i kol. 6 a och b.

Anm. Å sådana stationer och andra tjänsteställen, för vilka fastställts en högsta tjänstgöringstid av 234 resp. 260 tim pr 30 dagar, skall fullgjord övertid anses motsvara endast 0.9 resp. 0.8 av den verkliga. Om ex. å en 234-timmars station förekommit förlängd tjänstgöring — efter det (den reducerade) bufferttiden uppnåtts — om 2 tim 40 min, skall i kol. 6 som övertid endast upptagas 2 tim 24 min. Härav följer också att dylik förlängd tjänstgöring måste uppgå till minst 33 min vid 234 tim maximitid och minst 37 min vid 260 tim maximitid för att få upptagas som övertid (om minst 30 min).

2. Den *övertid*, som under löpande månad kompenseras med ledighet — vilket skall ske i den tidsföljd övertiden fullgjorts — skall antecknas i kol. 7 a resp. b. (Här skall således *icke* antecknas kompensationsledigheten, som är en och en halv gång resp. dubbelt så lång som övertiden.) Månadssummorna avdragas från den totala övertiden i kol. 6 a resp. b, varefter återstå de tider, som efter månadens slut skola gottgöras i form av ledighet eller kontant ersättning. För att för tjänsteställena underlätta evalveringen av kompensationsledighet till övertid eller omvänt hava upprättats efterföljande tabeller, vilkas användning belyses av nedanstående exempel. Där vid evalvering från övertid till kompensationsledighet minuttal skall användas, som förekommer å två rader i samma kolumn, väljes det översta.

Ex. En tjänstehavare har haft 2 tim 55 min enkel övertid, därefter 1 tim 10 min kvalificerad övertid och senare 3 tim 20 min enkel övertid

Under löpande månad kan tidskompensation beredas honom en vardag 7 tim 25 min genom att han då befrias från sin ordinarie tjänstgöring kl. 15—19 och 19.35—23. Förutsatt att nämnda vardag ej är dag före SoH falla 6 tim 25 min av kompensationsledigheten å s. k. enkel tid och 1 tim (kl. 22—23) å kvalificerad tid.

Eftersom övertiden skall kompenseras i den tidsföljd, i vilken den fullgjorts, skall först den enkla övertiden om 2 tim 55 min gottgöras. Detta kan, såsom framgår av nedanstående uträkning, ske genom kompensation å enkel tid. Därefter skall den kvalificerade övertiden om 1 tim 10 min kompenseras. Härför måste såväl enkel som kvalificerad kompensationsledighet tagas i anspråk. Slutligen skall av den enkla övertiden om 3 tim 20 min så stor del gottgöras, som återstående kvalificerad kompensationsledighet medger. — Uträkningen sker på följande sätt:

Övertid		motsvarar kompensationsledighet	
enkel	kvalificerad	enkel	kvalificerad
2,55		4,25	
	1,00	2,00	
	0,10		0,15
0,30			0,45
<hr/> 3,25	<hr/> 1,10	<hr/> 6,25	<hr/> 1,00
		7,25	

Å resp. övertidsblankett avföres för här ifrågavarande kompensationsdag såsom kompenserad övertid i kol. 7 a 3 tim 25 min och kol. 7 b 1 tim 10 min.

Av övertiden återstå härefter 2 tim 50 min (3,20 minus 0,30) att gottgöras genom ytterligare kompensationsledighet (under löpande eller följande månad) eller kontant ersättning.

3. Gottgörelse för vid månadens slut kvarstående övertid göres till föremål för särskild beräkning, allt eftersom övertiden skall kompenseras med ledighet, ersättas kontant eller delvis kompenseras, delvis betalas kontant. Därvid bör följande iakttagas:

a. Därest gottgörelse för fullgjord övertidstjänstgöring skall utgå i form av kontant ersättning och resttiden i kol. 6 a resp. b upptager del av timme uppgående till minst 15 min, utgår övertidsersättning för varje hel period av 15 min med en fjärdedel av beloppet för hel timme. Uppkommande belopp, som icke slutar på helt femtal ören, avrundas till närmaste med fem delbara tal.

Ex. Kol. 6 a upptager efter nedräkning 10 tim 22 min. Ersättning utgår för 10 tim 15 min. Om det erhållna beloppet utgör 46.12 kr, avrundas detsamma till 46.10 kr.

b. Om övertidstjänstgöringen skall kompenseras med ledighet, ökas summan av i kol. 6 a redovisad övertid med hälften. Detsamma gäller tid, som redovisats i kol. 6 b, om densamma skall kompenseras med ledighet infallande å tid, å vilken övertidstjänstgöring anses utgöra arbete på kvalificerad övertid, i annat fall fördubblas summan i kol. 6 b. Uppkommer vid denna beräkning del av timme uppgående till minst 15 min, utgår för denna del kompensationsledighet med en fjärdedels timme för varje hel period av 15 min.

Ex. 1: Kol. 6 a upptager efter nedräkning 10 tim 22 min, vilken tid vid tilldelning av kompensationsledighet ökas med hälften eller till 15 tim 33 min, som avrundas till 15 tim 30 min.

Ex. 2: Kol. 6 b upptager efter nedräkning 10 tim 22 min, och kompensationsledighet beredes å »kvalificerad» tid. Uträkning sker på samma sätt och med samma resultat som i exempel 1.

Ex. 3: Kol. 6 b upptager efter nedräkning 10 tim 22 min, och kompensationsledighet beredes å »enkel» tid. Övertiden fördubblas, varvid erhålles 20 tim 44 min, avrundat till 20 tim 30 min.

II. För personal som ej tjänstgör enligt fast turlista (bl. 3 F, 328 C och 530 D).

Övertidsersättning utgår för den tjänstgöringstid under månaden, som överstiger den fastställda normaltiden, d. v. s. från det datum i månaden, då tiden enligt kol. 5 å resp. övertidsblankett uppgår till detta timtal. Därest en tjänstehavare under en och samma kalendermånad tjänstgjort dels i åkande och dels i stationär tjänst eller i åkande tjänst i grupper med olika normaltider, tillämpas för honom den normaltids, som gäller för den tjänstgöring, i vilken han under kalendermånaden fullgjort det största antalet dagsverken. Vid lika antal dagsverken tillämpas den lägre av ifrågavarande normaltider.

Tjänstgöringstid enligt kol. 4, infallande efter det normaltiden uppnåtts, införes i kol. 6 a resp. b på sätt för personal å fast turlista förfäres med tjänstgöringstid infallande efter det bufferttiden fullgjorts. För beräkning av gottgörelse gälla samma anvisningar som under I angivits för bl. 3 E och 3 F.

(Evalveringstabeller, se omstående sida!)

Evalveringstabeller:

1.

Kompensationsledighet å enkel tid	motsvarar övertid å	
	enkel tid	kvalificerad tid
	tim min	tim min
05	—	—
10	05	05
15	10	05
20	10	10
25	15	10
30	20	15
35	20	15
40	25	20
45	30	20
50	30	25
55	35	25
1 00	40	30
1 05	40	30
1 10	45	35
1 15	50	35
1 20	50	40
1 25	55	40
1 30	1 —	45
1 35	1 —	45
1 40	1 05	50
1 45	1 10	50
1 50	1 10	55
1 55	1 15	55
2 —	1 20	1 —
3 —	2 —	1 30
4 —	2 40	2 —
5 —	3 20	2 30
6 —	4 —	3 —
7 —	4 40	3 30
8 —	5 20	4 —
9 —	6 —	4 30
10 —	6 40	5 —
11 —	7 20	5 30
12 —	8 —	6 —

2.

Kompensationsledighet å kvalificerad tid	motsvarar övertid å enkel eller kvalificerad tid	
	enkel tid	kvalificerad tid
	tim min	tim min
05	—	—
10	05	05
15	10	10
20	10	10
25	15	15
30	20	20
35	20	20
40	25	25
45	30	30
50	30	30
55	35	35
1 00	40	40
1 05	40	40
1 10	45	45
1 15	50	50
1 20	50	50
1 25	55	55
1 30	1 —	1 —
2 —	1 20	1 20
3 —	2 —	2 —
4 —	2 40	2 40
5 —	3 20	3 20
6 —	4 —	4 —
7 —	4 40	4 40
8 —	5 20	5 20
9 —	6 —	6 —
10 —	6 40	6 40
11 —	7 20	7 20
12 —	8 —	8 —

Hjälp tabell
för omräkning av normalt id m. m.

Fastställd normalt id i timmar per 30 dagar	Motsvarande per månad om följande antal dagar			Tjänstetiden för en dag utgör	
	31	29	28		
	tim	tim	tim	tim	min
205	212	198	191 1/2	6	50
204	211	197	190 1/2	6	48
202	208 1/2	195 1/2	188 1/2	6	44
201	207 1/2	194 1/2	187 1/2	6	42
200	206 1/2	193 1/2	186 1/2	6	40
197	203 1/2	190 1/2	184	6	34
196	202 1/2	189 1/2	183	6	32
193	199 1/2	186 1/2	180	6	26
192	198 1/2	185 1/2	179	6	24
189	195 1/2	182 1/2	176 1/2	6	18
188	194 1/2	181 1/2	175 1/2	6	16
185	191	179	172 1/2	6	10
184	190	178	171 1/2	6	08

1. Följande ändringar införes.

Art 76, punkt 11: Orden »elektrotekniska byrån, statens elektriska inspektion och, vid dödsfall eller mer än två månaders arbetsoförmåga, även till riks försäkringsanstalten» ändras till »elektrotekniska byrån och statens elektriska inspektion».

Bil 4, avd I: I underavd A (Lagen om allmän sjukförsäkring):

22 § I tabellhuvudet, överrubriken till kol 4—6, ändras »90 dagarna» till »180 dagarna».

I näst sista stycket strykes orden »av nittio dagar».

30 §. På andra raden ändras »sex månader» till »två år».

I underavd B (Lagen om moderskapshjälp):

7 §. I andra stycket sjätte raden ändras »första nittio» till »första etthundraåttio».

2. Hänvisning göres till följande nya text.

Bil 4, avd I: I underavd A (Lagen om allmän sjukförsäkring):

29 §. Första stycket erhåller ny lydelse sålunda:

»Sjukhjälp i form av sjukpenning eller ersättning för sjukhusvård utgår vid varje sjukdom för högst sjuhundratrettio dagar. Den som fyllt sextiosju år eller åtnjuter annan folkpensionsförmån än ålderspension äger dock, för tid efter utgången av den månad då han uppnått nämnda ålder eller börjat uppbära förmånen, vid varje sjukdom åtnjuta sjukhjälp som nyss nämnts för högst etthundraåttio dagar, sjukpenning likväl för högst nittio dagar. Är den, som redan före sjukdomens första sjukperiod uppbär annan folkpensionsförmån än ålderspension, sjukpenningförsäkrad enligt 7 § första stycket, skall nämnda tid av etthundraåttio dagar ej räknas förrän från utgången av den månad, varunder han börjat uppbära dylik förmån med ett till följd av ändrade inkomstförhållanden ökat belopp.»

Ändringarna i bil 4 gäller fr o m den 1 januari 1959.